

[Axel Kristensen.]

har hørt en betydelig Socialdemokrat anerkende, at der var gaaet Sortbørslønninger i Byggeriet. Jeg tillægger denne Anerkendelse stor Vægt, for det er rigtigt, at det er sket. Jeg tror ikke, at Bygningshaandværkerne saadan i særlig Grad skønner paa det ærede Medlem Hr. Einer-Jensens Omsorg for dem paa denne Maade. Jeg tror, de er temmelig sikre paa, at de efter det Princip, vi har foreslaaet, vil faa en god Behandling; det fremgaar da ogsaa af de Henvendelser, Bygningshaandværkerne har rettet til Ministeriet, idet de er ret nøje i Overensstemmelse med, hvad vi her foreslaar.

Der ligger ikke i det, jeg her har sagt, nogen som helst Mistillid til Embedsmændene. Jeg tror ikke, at jeg har undladt en eneste Gang, naar jeg har talt om den Slags Spørgsmaal, at udtrykke min Glæde over den meget store Dygtighed og Loyalitet, jeg mødte hos Embedsmændene, hvor jeg havde med dem at gøre. Jeg har paa Masser af Møder Landet over sagt, at hvor jeg som Erhvervsmand har mødt Embedsmændene i Varedirektoratet og Prisdirektoratet, har jeg intet som helst personligt at klage paa. Der er derfor ingen Grund til i en saglig Diskussion om et saadant Spørgsmaal at bringe Sagen ned i det Niveau; det finder jeg ganske urimeligt.

Jeg skal for at bringe Sagen tilbage til det rent saglige hævde, at Forskellen i vor Opfattelse er den, at Ministeren — og det er jo ikke underligt, naar man er Socialdemokrat — tror paa Muligheden af, at Staten kan planlægge og overskue og administrere alt paa bedre Maade, end hvis man lader Friheden raade. Det er vor bestemte Opfattelse, at det vil vise sig ikke at være muligt at lægge saadanne Budgetter med Sikkerhed. Der har aldeles ikke hersket Kaos paa Byggeomraadet, men man kunde ikke i Foraaret, i Januar og Februar, da man gav Byggetiladelserne, vide, hvilke Byggematerialer man havde til Raadighed i 1947, eller at Vinteren vilde trække et Par Maaneder længere ud end sædvanligt, saa at Fremstillingen af Mursten og Tegl vilde blive sinket, og heller ikke, at der vilde mangle Vand i de svenske Elve, saa Tømmeret ikke kunde flaadens ned, og at man maatte købe Træ i Rusland, som først kom hen paa Efteraaret. Alle den Slags Ting vil den højtærede Minister ogsaa kunne komme ud for. Ministeren vil ikke kunne unddrage sig, at Materialetilførslerne kan afhænge af Handelsaftaler, som sluttes løbende for hele Aaret, saa man ikke med Sikkerhed paa noget Tidspunkt kan vide, hvilke Materiale-mængder man har til Raadighed,

og her ligger altsaa hele Forskellen mellem vor Opfattelse og Socialdemokratiets, hvorefter man kan beherske og overskue disse Forhold og derfor planlægge langt bedre, end den frie Tilpasning vil kunne gøre det. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at den Usikkerhed over for Materiale-mængden, som der ogsaa vil være efter vort Forslag — det er klart, at naar man ikke kan købe saa mange Materialer, man vil, kan der ske Fejldisponeringer —, ikke vil være mindre, fordi man ikke med Sikkerhed kan vide noget om, hvor store Materiale-mængder der bliver til Disposition, fordi man er i saa høj Grad afhængig af Vejrlig og Forhold ude i Verden. Derfor giver Ministeriets Metode ingen som helst større Sikkerhed for at ramme det absolut rigtige.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen gjorde den Bemærkning, at vi ikke selv troede paa det, siden vi vilde lave Byggestop. Ja, men det vil Ministeren min Sandten da ogsaa. Ministeren vil træffe Bestemmelse for de forskellige Steder, efter hvor mange Tiladelser man giver, efter hvor mange Arbejdere der er i de forskellige Kommuner og de forskellige Pladser, og det giver vi ham jo vedvarende Bemyndigelse til at gøre. Det er kun en Strid om Ord; der er ingen reel Forskel i vor Opfattelse og Ministerens.

Einer-Jensen: Naar det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen taler, lyder det, som om han paa sit Partis Vegne egentlig har forelagt dette Lovforslag for at gøre Ministeren en Tjeneste. Man kan vel sige, at det er en ny Opfattelse, det ærede Medlem og hans Parti er naaet til, hvorefter de har været nødt til paa dette Omraade at stille Forslag til en ny Lov. Jeg minder om, at det virkelig ikke er mere end et Aar siden, at det ærede Medlems — jeg ved ikke, om man kan sige Forgænger eller Kollega, daværende Handelsminister Villemoes, stod her i Folketinget og erklærede, at det var nødvendigt at gennemføre denne Lov uforandret, nemlig Loven om Vareforsyning o. s. v.

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen er stærk i at kræve Motiveringer, det ærede Medlem har gentagende sagt til Ministeren, at han motiverede ikke tilstrækkeligt, men jeg har virkelig ikke hørt een eneste Motivering for Nødvendigheden af dette Lovforslag, for at Situationen skulde være ændret siden Aarsdagen for Gennemførelsen af Forlængelsen af denne Lov. Det er først nu, efter at det ærede Medlem er blevet forhenværende, at der udfoldes saa megen Ivrighed, og jeg kunde maaske nævne, at det gælder ikke alene paa dette Omraade.